

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

26. november 2020

Indhold

III *Forberedende retsakter*

RÅDET

2020/C 404/01	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 11/2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF Vedtaget af Rådet den 4. november 2020 ⁽¹⁾	1
2020/C 404/02	Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 11/2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF	30

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) nr. 11/2020

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF

Vedtaget af Rådet den 4. november 2020

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 404/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Globaliseringen og digitaliseringen har øget risikoen for, at et større antal forbrugere lider skade som følge af den samme ulovlige praksis. Overtrædelser af EU-retten kan være til skade for forbrugerne. Uden effektive midler til at bringe en ulovlig praksis til ophør og til at opnå genopretning for forbrugerne mindskes forbrugernes tillid til det indre marked.
- (2) Manglen på effektive midler til at håndhæve EU-retten, som beskytter forbrugerne, kan også resultere i en forvridning af den fair konkurrence mellem erhvervsdrivende, der overtræder lovgivningen, og erhvervsdrivende, der overholder lovgivningen, og som opererer nationalt eller på tværs af grænserne. Sådanne forvridninger kan hindre det indre marked i at fungere gnidningsløst.
- (3) I henhold til artikel 26, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal det indre marked indebære et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser. Det indre marked bør give forbrugerne en merværdi i form af bedre kvalitet, større udvalg, rimelige priser og høje sikkerhedsstandarder med hensyn til varer og tjenesteydelser, hvorved et højt forbrugerbeskyttelsesniveau fremmes.
- (4) Artikel 169, stk. 1, og artikel 169, stk. 2, litra a), i TEUF fastsætter, at Unionen skal bidrage til at nå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved hjælp af foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 114 i TEUF. I henhold til artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) skal der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i Unionens politikker.

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 461 af 21.12.2018, s. 232.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 4.11.2020. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF (*) gjorde det muligt for godkendte organer/organisationer at anlægge gruppesøgsmål, der primært har til formål at bringe overtrædelser af EU-retten, som skader forbrugernes kollektive interesser, til ophør eller at forbyde disse. I dette direktiv blev der imidlertid ikke i tilstrækkelig grad taget fat på at løfte udfordringerne i forbindelse med håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesretten. For i højere grad at afskrække fra ulovlig praksis og mindske skaderne for forbrugerne på et stadigt mere globaliseret og digitaliseret marked er det nødvendigt at styrke processuelle ordninger til beskyttelsen af forbrugernes kollektive interesser, så de omfatter både foranstaltninger om påbud og foranstaltninger om genopretning. I lyset af det store antal påkrævede ændringer er det hensigtsmæssigt at ophæve direktiv 2009/22/EF og erstatte det med nærværende direktiv.
- (6) Processuelle ordninger for anlæggelse af gruppesøgsmål, både for så vidt angår foranstaltninger om påbud og foranstaltninger om genopretning, varierer i hele Unionen og giver forskellige forbrugerbeskyttelsesniveauer. Desuden er der også medlemsstater, som på nuværende tidspunkt ikke har indført nogen processuelle ordninger for kollektive søgsmål om foranstaltninger om genopretning. Denne situation mindsker forbrugernes og virksomhedernes tillid til det indre marked og deres evne til at drive forretning på det indre marked. Den forvrider konkurrencen og hindrer en effektiv håndhævelse af EU-retten på forbrugerbeskyttelsesområdet.
- (7) Dette direktiv har derfor til formål at sikre, at der på EU-plan og på nationalt plan findes mindst én effektiv og virksomhedsfuld processuel ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål og med henblik på foranstaltninger om påbud og genopretning, der er tilgængelig for forbrugere i alle medlemsstater. At have én sådan processuel ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål tilgængelig vil øge forbrugernes tillid, sætte dem i stand til at udøve deres rettigheder, bidrage til en mere fair konkurrence og skabe lige vilkår for erhvervsdrivende, der opererer på det indre marked.
- (8) Dette direktiv har til formål at bidrage til det indre markeds funktion og til opnåelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved at gøre det muligt for godkendte organer/organisationer, som repræsenterer forbrugernes kollektive interesser, at anlægge gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om både påbud og genopretning mod erhvervsdrivende, der overtræder EU-retlige bestemmelser. Disse godkendte organer/organisationer bør kunne anmode om at få bragt sådan overtrædelse til ophør eller få den forbudt og søge foranstaltninger om genopretning, hvis det er relevant og muligt i henhold til EU-retten og national ret, såsom erstatning, afhjælpning eller forholdsmæssigt afslag.
- (9) Gruppesøgsmål bør være en effektiv og virksomhedsfuld måde, hvorpå forbrugernes kollektive interesser kan beskyttes. Det bør gøre det muligt for godkendte organer/organisationer at tage initiativer med henblik på at sikre, at de erhvervsdrivende overholder de relevante EU-retlige bestemmelser, og at overvinde de hindringer, forbrugere står over for i individuelle sager såsom sådanne, der relaterer sig til usikkerhed om deres rettigheder og om hvilke processuelle ordninger, der er tilgængelige, de psykologiske barrierer for at indbringe sager og det negative forhold mellem de forventede udgifter sammenholdt med fordelene ved at indlede en individuel sag.
- (10) Det er vigtigt at sikre den nødvendige balance mellem at forbedre forbrugernes adgang til klage og domstolsprøvelse og at yde de nødvendige garantier til de erhvervsdrivende for at undgå misbrug af adgangen til at anlægge sager, som med urette hindrer virksomhedernes mulighed for at drive forretning på det indre marked. For at forhindre misbrug af adgangen til at anlægge gruppesøgsmål bør tildeling af erstatning med karakter af bod undgås, og der bør fastsættes regler for visse processuelle aspekter såsom udpegelse og finansiering af godkendte organer/organisationer.
- (11) Dette direktiv bør ikke erstatte eksisterende nationale processuelle ordninger til beskyttelse af forbrugernes kollektive eller individuelle interesser. Under hensyntagen til medlemsstaternes retstraditioner overlades det til dem at beslutte, om de vil udforme den processuelle ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål, der er påkrævet i dette direktiv, som del af en eksisterende eller som del af en ny processuel ordning for kollektive foranstaltninger om påbud eller genopretning eller som en særskilt ordning, for så vidt som mindst én national processuel ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål er i overensstemmelse med dette direktiv. Dette direktiv bør f.eks. ikke forhindre medlemsstaterne i at vedtage lovgivning om anerkendelsessøgsmål ved en domstol eller en forvaltningsmyndighed, selv om det ikke fastsætter regler for sådanne sager. Hvis der er indført processuelle ordninger på nationalt plan ud over den processuelle ordning, der er påkrævet i dette direktiv, bør det godkendte organ/den godkendte organisation kunne vælge, hvilken processuel ordning der skal anvendes.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

- (12) I overensstemmelse med princippet om processuel autonomi bør dette direktiv ikke indeholde bestemmelser om ethvert aspekt i gruppesøgsmål. Det er derfor op til medlemsstaterne at fastsætte regler, f.eks. vedrørende antagelighed, beviser eller retsmidler, som finder anvendelse på gruppesøgsmål. Det bør f.eks. være op til medlemsstaterne at træffe afgørelse om, hvilken grad af lighed der kræves mellem individuelle krav, eller det mindste antal berørte forbrugere, der skal være omfattet af et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, for at en sag kan behandles som et gruppesøgsmål. Sådanne nationale regler bør ikke hindre, at den processuelle ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål, der er påkrævet i dette direktiv, fungerer effektivt. I overensstemmelse med princippet om ikkeforskelsbehandling bør de betingelser for antagelse til behandling, der gælder for specifikke grænseoverskridende gruppesøgsmål, ikke være forskellige fra dem, der gælder for specifikke nationale gruppesøgsmål. En afgørelse om, at et gruppesøgsmål er uantageligt, bør ikke påvirke de af søgsmålet berørte forbrugeres rettigheder.
- (13) Dette direktivs anvendelsesområde bør afspejle den seneste udvikling på forbrugerbeskyttelsesområdet. Da forbrugere nu handler på et bredere og stadig mere digitaliseret marked, skal der for at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau være krav om, at områder som databeskyttelse, finansielle tjenesteydelser, rejser og turisme, energi og telekommunikation omfattes af direktivet i tillæg til den almindelige forbrugerbeskyttelsesret. Navnlig da der er øget efterspørgsel blandt forbrugerne efter finansielle tjenesteydelser og investeringstjenesteydelser, er det vigtigt at forbedre håndhævelsen af forbrugerbeskyttelsesretten på disse områder. Forbrugermarkedet har også udviklet sig på området for digitale tjenester, og der er et øget behov for mere effektiv håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesretten, herunder vedrørende databeskyttelse.
- (14) Dette direktiv bør omfatte overtrædelser af de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i bilag I, i det omfang disse bestemmelser beskytter forbrugernes interesser, uanset om disse forbrugere benævnes forbrugere, rejsende, brugere, kunder, detailinvestorer, detailkunder, registrerede personer eller andet. Dette direktiv bør dog kun varetage interesserne hos fysiske personer, som har lidt skade eller som ville kunne lide skade som følge af de pågældende overtrædelser, hvis de fysiske personer er forbrugere i henhold til dette direktiv. Overtrædelser, der skader fysiske personer, som betragtes som erhvervsdrivende i henhold til dette direktiv, bør ikke være omfattet.
- (15) Dette direktiv bør ikke berøre de retsakter, der er opført i bilag I, og bør derfor ikke ændre eller udvide definitionerne fastsat i disse retsakter eller erstatte eventuelle håndhævelsesmekanismer, som de pågældende retsakter måtte indeholde. For eksempel kan de håndhævelsesmekanismer, der er fastsat i eller baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽ⁱ⁾, fortsat anvendes til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser, hvor det er relevant.
- (16) For at undgå tvivl bør dette direktivs anvendelsesområde fastsættes så præcist som muligt i bilag I. Hvis de retsakter, der er opført i bilag I, indeholder bestemmelser, som ikke vedrører forbrugerbeskyttelse, bør der i bilag I henvises til de specifikke bestemmelser, som beskytter forbrugernes interesser. Sådanne henvisninger er dog ikke altid praktisk gennemførlige på grund af visse retsakters struktur, navnlig på området for finansielle tjenesteydelser, herunder området for investeringstjenesteydelser.
- (17) For at sikre en hensigtsmæssig reaktion på overtrædelser af EU-retten, hvis form og omfang hurtigt forandrer sig, bør lovgiver, hver gang der vedtages en ny EU-retsakt, der er relevant for beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser, overveje, om bilag I til dette direktiv skal ændres for at sikre, at den nye EU-retsakt omfattes af dette direktivs anvendelsesområde.
- (18) Medlemsstaterne bør fortsat have kompetence til at anvende bestemmelserne i dette direktiv på områder i tillæg til dem, der er omfattet af dets anvendelsesområde. Medlemsstaterne bør for eksempel kunne opretholde eller indføre national lovgivning, der svarer til bestemmelserne i dette direktiv, for så vidt angår tvister, der falder uden for anvendelsesområdet for bilag I.
- (19) Da både retslige og administrative procedurer effektivt og virksomhedsfuldt kan tjene til at beskytte forbrugernes kollektive interesser, overlades det til medlemsstaterne at beslutte, om et gruppesøgsmål kan anlægges som retslig procedure, administrativ procedure eller begge afhængigt af det relevante retsområde eller den pågældende økonomiske sektor. Dette bør ikke berøre retten til adgang til effektive retsmidler som fastsat i artikel 47 i chartret, i henhold til hvilken

⁽ⁱ⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

medlemsstaterne skal sikre, at forbrugere og erhvervsdrivende har ret til adgang til effektive retsmidler for en domstol i forbindelse med en hvilken som helst administrativ afgørelse, der er truffet i henhold til nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv. Dette bør omfatte muligheden for, at en part i et søgsmål kan opnå en afgørelse om suspension af fuldbyrdelsen af den omtvistede afgørelse i overensstemmelse med national ret.

- (20) Dette direktiv, der bygger på direktiv 2009/22/EF, bør både omfatte nationale og grænseoverskridende overtrædelser, navnlig når de forbrugere, der er berørt af en overtrædelse, bor i en anden medlemsstat end den, hvor den erhvervsdrivende, der overtræder lovgivningen, er etableret. Det bør også omfatte overtrædelser, der er ophørt, før et gruppesøgsmål er anlagt eller afsluttet, da det stadig kan være nødvendigt at forhindre en gentagelse af praksis ved at forbyde den, at fastslå, at en given praksis udgjorde en overtrædelse, eller at lette forbrugernes adgang til genopretning.
- (21) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af regler om international privatret vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser eller om lovvalg, og det bør heller ikke fastsætte regler herom. Eksisterende EU-retlige instrumenter bør finde anvendelse på den processuelle ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål, der er krævet i dette direktiv. Navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 ⁽⁶⁾, forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽⁷⁾ og forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽⁸⁾ bør finde anvendelse på den processuelle ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål, der er påkrævet i dette direktiv.
- (22) Det bør bemærkes, at forordning (EU) nr. 1215/2012 ikke omfatter forvaltningsmyndigheders kompetence eller anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelser truffet af sådanne myndigheder. Sådanne spørgsmål bør overlades til national ret.
- (23) Hvor det er relevant, kunne det være muligt for et godkendt organ/en godkendt organisation i overensstemmelse med regler om international privatret at anlægge et gruppesøgsmål i den medlemsstat, hvor organet/organisationen er udpeget, samt i en anden medlemsstat. Dette direktiv, der bygger på direktiv 2009/22/EF, bør foretage en sondring mellem disse to typer af gruppesøgsmål. Når et godkendt organ/en godkendt organisation anlægger et gruppesøgsmål i en anden medlemsstat end den, hvor organet/organisationen er udpeget, bør dette gruppesøgsmål anses for at være et grænseoverskridende gruppesøgsmål. Når et godkendt organ/en godkendt organisation anlægger et gruppesøgsmål i den medlemsstat, hvor organet/organisationen er udpeget, bør dette gruppesøgsmål anses for at være et nationalt gruppesøgsmål, selv hvis dette gruppesøgsmål anlægges mod en erhvervsdrivende, der har hjemting i en anden medlemsstat, og selv hvis forbrugere fra flere medlemsstater er repræsenteret i det pågældende gruppesøgsmål. Det afgørende for fastlæggelsen af typen af gruppesøgsmål bør være den medlemsstat, hvori sagen anlægges. Derfor bør det ikke være muligt for et nationalt gruppesøgsmål at blive et grænseoverskridende gruppesøgsmål under sagens behandling eller omvendt.
- (24) Navnlig forbrugerorganisationer bør spille en aktiv rolle med hensyn til at sikre, at relevante EU-retlige bestemmelser overholdes. De bør alle anses for at have gode forudsætninger for at ansøge om status som godkendt organ/organisation i overensstemmelse med national ret. Afhængig af nationale retstraditioner kan offentlige organer også spille en aktiv rolle med hensyn til at sikre, at relevante EU-retlige bestemmelser overholdes, ved at anlægge de gruppesøgsmål, der er omhandlet i dette direktiv.
- (25) Med henblik på grænseoverskridende gruppesøgsmål bør godkendte organer/organisationer opfylde de samme kriterier for udpegelse i hele Unionen. De bør navnlig være juridiske personer, der er forskriftsmæssigt oprettet i henhold til den udpegede medlemsstats lovgivning, have en vis permanent karakter og niveau af offentlig aktivitet, ikke arbejde med fortjeneste for øje og i lyset af deres vedtægtsbestemte formål have legitim interesse i at varetage forbrugernes interesser som fastsat i EU-retten. Godkendte organer/organisationer bør ikke være under insolvensbehandling eller være erklæret konkurs. De bør være uafhængige og ud over forbrugere ikke være påvirket af personer, som har økonomisk interesse i at anlægge et gruppesøgsmål, navnlig erhvervsdrivende eller hedgefonde, herunder i tilfælde af finansiering fra en tredjepart. Godkendte organer/organisationer bør have indført procedurer, der forhindrer en sådan indflydelse samt interessekonflikter mellem dem selv, deres finansieringsydere og forbrugernes interesser. De bør i et klart og forståeligt sprog ved hjælp af passende midler, navnlig på deres websted, offentliggøre oplysninger, der påviser, at de opfylder kriterierne for udpegelse til godkendt organ/organisation, og generelle oplysninger om deres finansieringskilder generelt set samt om deres organisatoriske og ledelsesmæssige struktur samt medlemsstruktur, deres vedtægtsbestemte formål og deres aktiviteter.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

- (26) Medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte kriterierne for udpegelse af godkendte organer/organisationer i overensstemmelse med national ret. Medlemsstaterne bør dog også kunne anvende de kriterier for udpegelse, der er fastsat i dette direktiv for udpegelse af godkendte organer/organisationer med henblik på grænseoverskridende gruppesøgsmål, for så vidt angår godkendte organer/organisationer, der kun udpeges med henblik på nationale gruppesøgsmål.
- (27) De kriterier, der anvendes for udpegelsen af godkendte organer/organisationer i forbindelse med nationale eller grænseoverskridende gruppesøgsmål, bør ikke være til hinder for, at gruppesøgsmål, som omhandlet i dette direktiv, fungerer effektivt.
- (28) Medlemsstaterne bør kunne udpege godkendte organer/organisationer på forhånd med det formål at anlægge gruppesøgsmål. Dette direktiv bør ikke tilskynde medlemsstaterne til at indføre mulighed for at udpege godkendte organer/organisationer på ad hoc-basis. Med henblik på nationale gruppesøgsmål bør medlemsstaterne dog også eller alternativt kunne udpege godkendte organer/organisationer på ad hoc-basis i et specifikt nationalt gruppesøgsmål. En sådan udpegelse bør kunne foretages af den retsinstans eller forvaltningsmyndighed, for hvilken sagen er indbragt, herunder ved godkendelse, hvis det er relevant. Med henblik på grænseoverskridende gruppesøgsmål er det dog nødvendigt med fælles garantier. Godkendte organer/organisationer, der er blevet udpeget på ad hoc-basis, bør derfor ikke have mulighed for at anlægge grænseoverskridende gruppesøgsmål.
- (29) Det bør være op til den udpegende medlemsstat at sikre, at et organ/en organisation opfylder kriterierne for udpegelse af godkendte organer/organisationer med henblik på grænseoverskridende gruppesøgsmål, at vurdere, om det godkendte organ/den godkendte organisation fortsat opfylder kriterierne for udpegelse, og om nødvendigt at tilbagekalde udpegelsen af det godkendte organ/den godkendte organisation. Medlemsstaterne bør mindst hvert femte år vurdere, om godkendte organer/organisationer fortsat opfylder kriterierne for udpegelse.
- (30) Hvis der opstår tvivl om, hvorvidt et godkendt organ/en godkendt organisation opfylder kriterierne for udpegelse, bør den medlemsstat, som udpegede organet/organisationen, undersøge sagen og om nødvendigt tilbagekalde udpegelsen af det godkendte organ/den godkendte organisation. Medlemsstaterne bør udpege nationale kontaktpunkter med henblik på at sende og modtage anmodninger om undersøgelser.
- (31) Medlemsstaterne bør sikre, at godkendte organer/organisationer, der er udpeget med henblik på grænseoverskridende gruppesøgsmål i en anden medlemsstat, kan anlægge sådanne gruppesøgsmål ved deres retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder. Derudover bør godkendte organer/organisationer fra forskellige medlemsstater kunne gå sammen i ét enkelt gruppesøgsmål for én enkelt domstol under overholdelse af de relevante værnetingsregler. Dette bør ikke berøre retten for den retsinstans eller forvaltningsmyndighed, for hvilken sagen er indbragt, til at undersøge, om gruppesøgsmålet er egnet til at blive behandlet som ét enkelt gruppesøgsmål.
- (32) Der bør sikres gensidig anerkendelse af den kompetence til at anlægge gruppesøgsmål, som godkendte organer/organisationer, der er udpeget med henblik på grænseoverskridende gruppesøgsmål, er tillagt. Disse godkendte organer/organisationers identitet bør meddeles til Kommissionen, og Kommissionen bør udarbejde en liste over disse godkendte organer/organisationer. Optagelse på listen bør tjene som bevis for, at det godkendte organ/den godkendte organisation, der anlægger et gruppesøgsmål, har kompetence til at anlægge gruppesøgsmål. Dette bør ikke berøre retsinstansernes og forvaltningsmyndighedernes ret til at undersøge, om det ud fra det godkendte organs/den godkendte organisations vedtægtsbestemte formål er berettiget, at den/det anlægges sag i et konkret tilfælde.
- (33) Foranstaltninger om påbud har til formål at beskytte forbrugernes kollektive interesser uafhængigt af, om den individuelle forbruger faktisk har lidt tab eller skade. Ved foranstaltninger om påbud kan erhvervsdrivende tilpligtes at foretage specifikke handlinger såsom at give forbrugerne de oplysninger, som de tidligere undlod at give dem, selv om det var i strid med en lovbestemt forpligtelse. En afgørelse om en foranstaltning om påbud bør ikke afhænge af, om den pågældende praksis blev fulgt forsægtligt eller som resultat af uagtsomhed.
- (34) Når et gruppesøgsmål anlægges, bør det godkendte organ/den godkendte organisation fremlægge tilstrækkelige oplysninger om de berørte forbrugere til retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden. Disse oplysninger bør gøre det muligt for retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden at fastlægge, hvorvidt den har kompetence, og foretage lovvalg. I en sag om erstatning uden for kontrakt kræver dette, at retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden underrettes om det sted, hvor den skadevoldende begivenhed, der påvirker forbrugerne, er foregået eller ville kunne

foregå. Detaljeringsgraden af de krævede oplysninger kan variere afhængigt af, hvilken foranstaltning det godkendte organ/den godkendte organisation søger at opnå, og om der anvendes en tilvalgs- eller fravalgsordning. Når et gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud anlægges, kræver en eventuel suspension eller afbrydelse af forældelsesfrister for efterfølgende krav om genopretning, at det godkendte organ/den godkendte organisation fremlægger tilstrækkelige oplysninger om den gruppe af forbrugere, der er berørt af gruppessøgsmålet.

- (35) Medlemsstaterne bør sikre, at godkendte organer/organisationer er i stand til at søge at opnå foranstaltninger om påbud og foranstaltninger om genopretning. For at sikre den processuelle effektivitet af gruppessøgsmål bør medlemsstaterne kunne beslutte, at godkendte organer/organisationer har mulighed for at søge at opnå foranstaltninger om påbud og genopretning inden for rammerne af ét enkelt gruppessøgsmål eller inden for særskilte gruppessøgsmål. Hvis godkendte organer/organisationer søger at opnå dette inden for rammerne af ét enkelt gruppessøgsmål, bør de kunne søge at opnå alle relevante foranstaltninger på det tidspunkt, hvor gruppessøgsmålet anlægges, eller først søge at opnå relevante foranstaltninger om påbud og derefter foranstaltninger om genopretning, hvis det er relevant.
- (36) Et godkendt organ/en godkendt organisation, der anlægger et gruppessøgsmål i henhold til dette direktiv, bør søge at opnå de relevante foranstaltninger, herunder foranstaltninger om genopretning, til gavn for og på vegne af de forbrugere, der er berørt af overtrædelsen. Det godkendte organ/den godkendte organisation bør have sagens skadelidte parts processuelle rettigheder og forpligtelser. Medlemsstaterne bør frit kunne give de individuelle forbrugere, der er berørt af gruppessøgsmålet, visse rettigheder inden for rammerne af gruppessøgsmålet, men disse individuelle forbrugere bør ikke være sagens skadelidte part. Individuelle forbrugere bør under alle omstændigheder ikke kunne gribe ind i de processuelle afgørelser, der træffes af de godkendte organer/organisationer, individuelt anmode om dokumentation inden for sagens rammer eller individuelt klage over de processuelle afgørelser, der træffes af den retsinstans eller forvaltningsmyndighed, som gruppessøgsmålet er indbragt for. Individuelle forbrugere bør desuden ikke have processuelle forpligtelser inden for rammerne af gruppessøgsmålet og bør ikke bære sagsomkostningerne, bortset fra i undtagelsestilfælde.
- (37) De forbrugere, der er berørte af et gruppessøgsmål, bør dog have ret til at drage fordel af det pågældende gruppessøgsmål. I gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning bør fordelene antage form af f. eks. erstatning, afhjælpning, ombytning, forholdsmæssigt afslag, ophævelse af kontrakten eller tilbagebetaling af den betalte pris. I gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud vil fordelene for de berørte forbrugere være ophør af eller forbud mod en praksis, der udgør en overtrædelse.
- (38) I forbindelse med gruppessøgsmål med henblik på genopretningsforanstaltninger bør den tabende part betale afholdte sagsomkostninger for den vindende part i overensstemmelse med de betingelser og undtagelser, der er fastsat i national ret. Retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden bør dog ikke pålægge den tabende part at betale omkostningerne, for så vidt de er påløbet unødvendigt. Individuelle forbrugere, der er berørt af et gruppessøgsmål, bør ikke betale sagsomkostningerne. En individuel forbruger, der er berørt af et gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, kan imidlertid i undtagelsestilfælde pålægges at betale sagsomkostninger, som er påløbet som følge af den pågældende individuelle forbrugers forsætlige eller uagtssomme adfærd, for eksempel ved at forlænge sagen ved ulovlig adfærd. Sagsomkostningerne bør for eksempel omfatte omkostninger som følge af, at begge parter har været repræsenteret ved en advokat eller en anden retlig aktør, eller omkostninger i forbindelse med forkyndelse eller oversættelse af dokumenter.
- (39) For at undgå misbrug af adgangen til at indbringe sager bør medlemsstaterne fastsætte nye regler eller anvende eksisterende regler i national ret, således at retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden kan beslutte at afvise åbenlyst ubegrundede sager, så snart retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden har modtaget de nødvendige oplysninger til at begrunde afgørelsen. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at indføre særlige regler for gruppessøgsmål og bør kunne anvende generelle processuelle regler for sager, når disse regler opfylder målet om at undgå misbrug af adgangen til at indbringe sager.
- (40) Foranstaltninger om påbud bør omfatte endelige og foreløbige foranstaltninger. Foreløbige foranstaltninger kunne dække midlertidige foranstaltninger, retsbevarende og forebyggende foranstaltninger med henblik på at bringe en igangværende praksis til ophør eller forbyde en påtænkt praksis, hvis denne endnu ikke er blevet fulgt, men hvor der er risiko for, at den vil føre til alvorlig eller uoprettelig skade for forbrugerne. Foranstaltninger om påbud kunne også omfatte foranstaltninger, der fastslår, at en given praksis udgør en overtrædelse i tilfælde, hvor denne praksis er ophørt, inden gruppessøgsmålene blev anlagt, men hvor der stadig er behov for at fastslå, at denne praksis udgjorde en overtrædelse, f.eks. for at lette efterfølgende sager med henblik på foranstaltninger om genopretning. Foranstaltninger om påbud kan desuden antage form af en forpligtelse for den erhvervsdrivende, der har overtrådt lovgivningen, til at offentliggøre afgørelsen truffet af retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden om foranstaltningen helt eller delvist, i en sådan form, der findes hensigtsmæssig, eller at offentliggøre en berigtigelse.

- (41) Medlemsstaterne bør bygge på direktiv 2009/22/EF kunne kræve, at det godkendte organ/den godkendte organisation, der har til hensigt at anlægge et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud, foretager en forudgående konsultation herom, således at den berørte erhvervsdrivende får mulighed for selv at bringe den praksis, der ville være genstand for gruppesøgsmålet, til ophør. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at denne forudgående konsultation foretages sammen med en uafhængig offentlig instans, der udpeges af dem. Når medlemsstaterne har fastslået, at der skal være forudgående konsultation, bør der fastsættes en frist på to uger fra modtagelsen af anmodningen om konsultation, hvorefter ansøgeren, såfremt overtrædelsen ikke er bragt til ophør, straks bør kunne anlægge et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud ved den kompetente retsinstans eller forvaltningsmyndighed. Sådanne krav kunne i overensstemmelse med national ret også anvendes på gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning.
- (42) Dette direktiv bør indeholde bestemmelser om en processuel ordning, som ikke berører de regler, der fastlægger forbrugernes materielle ret til kontraktlige retsmidler og retsmidler uden for kontrakt, i tilfælde hvor deres interesser er blevet skadet af en overtrædelse, såsom retten til skadeserstatning, ophævelse af kontrakten, tilbagebetaling, ombytning, afhjælpning eller forholdsmæssige afslag, afhængigt af situationen og af EU-retten eller national ret. Det bør kun være muligt at anlægge et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning i medfør af dette direktiv, hvis EU-retten eller national ret indeholder bestemmelser om sådanne materielle rettigheder. Dette direktiv bør ikke gøre det muligt at pålægge en erhvervsdrivende, der har begået en overtrædelse, en erstatning med karakter af straf i overensstemmelse med national ret.
- (43) Forbrugere, der er berørt af et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, bør efter anlæggelse af gruppesøgsmålet have passende muligheder for at tilkendegive, hvorvidt de ønsker at lade sig repræsentere af det godkendte organ/den godkendte organisation i forbindelse med det specifikke gruppesøgsmål eller ej, og hvorvidt de ønsker at drage fordel af de relevante resultater af dette gruppesøgsmål eller ej. For at imødekomme medlemsstaternes retstraditioner bedst muligt bør de indføre en tilvalgs- eller fravalgsordning eller en kombination af de to ordninger. I en tilvalgsordning bør det kræves, at forbrugere udtrykkeligt tilkendegiver deres ønske om at lade sig repræsentere af det godkendte organ/den godkendte organisation i forbindelse med gruppesøgsmålet med henblik på foranstaltninger om genopretning. I en fravalgsordning bør det kræves, at forbrugere udtrykkeligt tilkendegiver, at de ikke ønsker at lade sig repræsentere af det godkendte organ/den godkendte organisation i forbindelse med et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, i hvilken fase af sagen de individuelle forbrugere kan udøve deres ret til at vælge at deltage eller ikke at deltage i et gruppesøgsmål.
- (44) De medlemsstater, der indfører en tilvalgsordning, bør kunne kræve, at visse forbrugere vælger at deltage i et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, inden gruppesøgsmålet er anlagt, forudsat at andre forbrugere også har mulighed for at deltage, efter at gruppesøgsmålet er anlagt.
- (45) For at sikre en god retspleje og undgå uforenelige retsafgørelser bør en tilvalgsordning dog være påkrævet i forbindelse med gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, når de forbrugere, der er berørt af overtrædelsen, ikke har sædvanligt opholdssted i den medlemsstat, hvor retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden, som gruppesøgsmålet er anlagt for, er beliggende. I sådanne situationer bør forbrugerne udtrykkeligt skulle tilkendegive deres ønske om at lade sig repræsentere i det pågældende gruppesøgsmål for at være bundet af resultatet af gruppesøgsmålet.
- (46) Når forbrugere udtrykkeligt eller stiltiende tilkendegiver deres ønske om at lade sig repræsentere af et godkendt organ/en godkendt organisation i forbindelse med et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, uanset om gruppesøgsmålet anlægges inden for rammerne af en tilvalgs- eller fravalgsordning, bør de ikke længere kunne repræsenteres i andre gruppesøgsmål vedrørende det samme spørgsmål mod den samme erhvervsdrivende eller indbringe individuelle sager vedrørende det samme spørgsmål mod den samme erhvervsdrivende. Dette bør dog ikke gælde, hvis en forbruger, der udtrykkeligt eller stiltiende har tilkendegivet sit ønske om at lade sig repræsentere i forbindelse med et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, senere vælger ikke at deltage i det pågældende gruppesøgsmål i overensstemmelse med national ret, f. eks. hvis en forbruger på et senere tidspunkt nægter at være bundet af et forlig.
- (47) Af praktiske hensyn og af hensyn til effektiviteten bør medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale ret også have mulighed for at give forbrugerne mulighed for direkte at drage fordel af en foranstaltning om genopretning, efter at den er truffet, uden at blive underlagt krav om forudgående deltagelse i gruppesøgsmålet.
- (48) Medlemsstaterne bør fastlægge regler for koordinering af gruppesøgsmål, individuelle sager, der er indbragt af forbrugere, og eventuelle andre sager til beskyttelse af forbrugernes individuelle og kollektive interesser som fastsat i EU-retten og i national ret. Foranstaltninger om pålæg, der træffes i henhold til dette direktiv, bør ikke berøre individuelle sager med henblik på foranstaltninger om genopretning, der indbringes af forbrugere, som har lidt skade som følge af den praksis, der er genstand for foranstaltningerne om påbud.

- (49) Medlemsstaterne bør kræve, at godkendte organer/organisationer fremlægger tilstrækkelige oplysninger til at understøtte et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, herunder en beskrivelse af den gruppe af forbrugere, der er berørt af overtrædelsen, og spørgsmålene om de faktiske og retlige omstændigheder, der skal behandles inden for rammerne af gruppesøgsmålet. Det bør ikke kræves, at det godkendte organ/den godkendte organisation udpeger samtlige forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmålet, individuelt for at kunne indlede gruppesøgsmålet. I forbindelse med anlæggelse af gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning bør retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden tidligst muligt i sagen skulle kontrollere, om sagen er egnet til at blive behandlet som et gruppesøgsmål i lyset af overtrædelsens art og karakteren af den skade, som de berørte forbrugere har lidt.
- (50) Foranstaltninger om genopretning bør identificere de individuelle forbrugere eller som minimum beskrive den gruppe af forbrugere, der er berettiget til de retsmidler, som disse foranstaltninger om genopretning stiller til rådighed, og, hvis det er relevant, angive metoden til fastlæggelse af skadens omfang og de relevante skridt, som forbrugere og erhvervsdrivende skal tage med henblik på gennemførelse af retsmidlerne. Forbrugere, der er berettiget til retsmidler, bør kunne drage fordel af disse retsmidler uden at skulle indbringe særskilte sager. For eksempel indebærer et krav om indbringelse af en særskilt sag, at forbrugeren er forpligtet til at indbringe en individuel sag for en retsinstans eller en forvaltningsmyndighed med henblik på at fastslå skadens omfang. Omvendt bør det kunne kræves efter dette direktiv, at en forbruger tager visse skridt for at opnå sine retsmidler, som f.eks. at gøre den enhed, der har ansvaret for at håndhæve foranstaltningen med henblik på genopretning, bekendt med dem.
- (51) Medlemsstaterne bør fastlægge eller opretholde regler om tidsfrister, som f.eks. forældelsesfrister eller andre tidsfrister, for individuelle forbrugeres udøvelse af deres ret til at drage fordel af foranstaltningerne om genopretning. Medlemsstaterne bør kunne fastlægge regler om bestemmelsesstedet for eventuelle udestående genopretningsmidler, som ikke blev inddrevet inden for de fastsatte tidsfrister.
- (52) Godkendte organer/organisationer bør være fuldstændig gennemsigtige over for retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder med hensyn til, hvorfra midlerne til finansiering af deres aktiviteter generelt set og midlerne til støtte for et konkret gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning hidrører. Dette er nødvendigt for at retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder kan vurdere, om finansieringen fra en tredjepart, for så vidt som den er tilladt i henhold til national ret, opfylder betingelserne i dette direktiv, om der foreligger en interessekonflikt mellem den tredjepart, der har ydet finansieringen, og det godkendte organ/den godkendte organisation, der giver risiko for misbrug af adgangen til at indbringe sager, og om finansieringen fra en tredjepart, der har en økonomisk interesse i at anlægge gruppesøgsmålet med henblik på foranstaltninger om genopretning eller resultatet heraf, vil føre gruppesøgsmålet væk fra beskyttelsen af forbrugernes kollektive interesser. De oplysninger, som det godkendte organ/den godkendte organisation fremlægger for retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden, bør gøre det muligt for retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden at vurdere, om tredjeparten uretmæssigt kan påvirke det godkendte organs/den godkendte organisations processuelle afgørelser i forbindelse med gruppesøgsmålet, herunder afgørelser om forlig, på en måde, der ville være til skade for de berørte forbrugeres kollektive interesser, og at vurdere om tredjeparten finansierer gruppesøgsmålet med henblik på foranstaltninger om genopretning mod en modpart, som er en konkurrent til denne tredjepart, der finansierer sagen, eller mod en modpart, som den, der finansierer sagen, er afhængig af. Hvis en erhvervsdrivende, der opererer på samme marked som modparten, direkte finansierer et konkret gruppesøgsmål, bør det anses for at udgøre en interessekonflikt, eftersom konkurrenten kan have en økonomisk interesse i resultatet af gruppesøgsmålet, som ikke vil være den samme som forbrugernes interesser.

Indirekte finansiering af et gruppesøgsmål fra organisationer, som finansieres gennem ligelige bidrag fra deres medlemmer eller gennem donationer, herunder erhvervsdrivendes donationer inden for rammerne af initiativer vedrørende virksomheders sociale ansvar eller crowdfunding, bør være berettiget som finansiering fra en tredjepart, forudsat at finansieringen fra tredjeparten opfylder kravene om gennemsigtighed, uafhængighed og fraværet af interessekonflikter. Hvis det bekræftes, at der er interessekonflikt, bør retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden have beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, såsom at kræve at det pågældende godkendte organ/den pågældende godkendte organisation afslår eller ændrer den relevante finansiering, og om nødvendigt at afvise det godkendte organs/den godkendte organisations kompetence til at indbringe sager eller at erklære, at et specifikt gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning ikke kan antages til realitetsbehandling. En sådan erklæring bør ikke påvirke rettighederne for de forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmålet.

- (53) Kollektive forlig, der har til formål at opnå genopretning for forbrugere, der har lidt skade, bør fremmes inden for rammerne af et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning.
- (54) Retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden bør kunne opfordre den erhvervsdrivende og det godkendte organ/den godkendte organisation, som anlagde gruppesøgsmålet med henblik på foranstaltninger om genopretning, til at indlede forhandlinger med henblik på at indgå forlig om genopretning, der skal ydes til de forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmålet.

- (55) Et forlig, der indgås inden for rammerne af et gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, bør godkendes af den relevante retsinstant eller forvaltningsmyndighed, medmindre betingelserne for forliget ikke kan håndhæves, eller forliget ville være i strid med præceptive bestemmelser i national ret, der finder anvendelse på sagens genstand, og som ikke ved aftale kan fraviges til skade for forbrugerne. Et forlig vil for eksempel kunne være i strid med præceptive bestemmelser i national ret, hvis det udtrykkeligt bevarer et aftalevilkår, som giver den erhvervsdrivende eksklusiv ret til at fortolke ethvert andet vilkår i nævnte kontrakt.
- (56) Medlemsstaterne bør kunne fastlægge regler, der giver en retsinstant eller forvaltningsmyndighed mulighed for også at afvise at godkende et forlig, når retsinstanten eller forvaltningsmyndigheden finder, at forliget er urimeligt.
- (57) Godkendte forlig bør være bindende for det godkendte organ/den godkendte organisation, den erhvervsdrivende og de berørte individuelle forbrugere. Medlemsstaterne bør dog kunne fastsætte regler om, at de berørte individuelle forbrugere gives mulighed for at acceptere et forlig eller afvise at være bundet af det.
- (58) For at et gruppessøgsmål kan blive vellykket, er det afgørende at sikre, at forbrugerne underrettes om det. Godkendte organer/organisationer bør på deres websteder oplyse forbrugerne om de gruppessøgsmål, som de har besluttet at anlægge for retsinstanten eller forvaltningsmyndigheden, status for de gruppessøgsmål, som de har anlagt, og resultaterne af sådanne gruppessøgsmål, så forbrugerne er i stand til at træffe en kvalificeret afgørelse om, hvorvidt de ønsker at deltage i et gruppessøgsmål, og rettidigt tage de nødvendige skridt. Oplysningerne, som de godkendte organer/organisationer skal give forbrugerne, bør navnlig, hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, omfatte en forklaring på et forståeligt sprog om sagens genstand og om de mulige eller faktiske retsvirkninger af gruppessøgsmålet, det godkendte organs/den godkendte organisations hensigt om at indbringe sagen, en beskrivelse af den gruppe af forbrugere, der er berørt af gruppessøgsmålet, og de nødvendige skridt, som de berørte forbrugere skal tage, herunder sikring af den nødvendige dokumentation, for at kunne drage fordel af foranstaltningerne om påbud eller genopretning eller de godkendte forlig som omhandlet i dette direktiv. Sådanne oplysninger bør være tilstrækkelige og stå i et rimeligt forhold til sagens omstændigheder.
- (59) Uden at det berører forpligtelsen for de godkendte organer/organisationer til at give oplysninger, bør de berørte forbrugere oplyses om et igangværende gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, således at de udtrykkeligt eller stiltiende kan tilgive deres ønske om at lade sig repræsentere i et gruppessøgsmål. Medlemsstaterne bør muliggøre dette ved at fastsætte passende regler for formidling af oplysninger om gruppessøgsmål til forbrugerne. Det bør være medlemsstaterne, der afgør, hvem der skal være ansvarlig for at formidle disse oplysninger.
- (60) Forbrugerne bør ligeledes underrettes om endelige afgørelser vedrørende foranstaltninger om påbud, foranstaltninger om genopretning eller godkendte forlig, om deres rettigheder, efter at der er konstateret en overtrædelse, og om de eventuelle efterfølgende skridt, som de forbrugere, der er berørt af et gruppessøgsmål, skal tage, navnlig med henblik på at opnå genopretning. De omdømmemæssige risici forbundet med formidling af oplysninger om overtrædelsen er også vigtige med henblik på at afskrække erhvervsdrivende fra at tilsidesætte forbrugernes rettigheder.
- (61) For at oplysninger om igangværende gruppessøgsmål og afsluttede gruppessøgsmål kan have virkning, bør de være tilstrækkelige og stå i et rimeligt forhold til sagernes omstændigheder. Sådanne oplysninger kunne for eksempel gives på det godkendte organs/den godkendte organisations eller den erhvervsdrivendes websted, i nationale elektroniske databaser, på sociale medier, på onlinemarkedspladser eller i almindeligt læste aviser, herunder aviser, der udelukkende udgives elektronisk. Forbrugerne bør om muligt, og hvis det er relevant, underrettes individuelt ved brev sendt elektronisk eller i papirform. Sådanne oplysninger bør på anmodning gives i et format, der er tilgængeligt for personer med handicap.
- (62) Det bør være op til en erhvervsdrivende, der overtræder lovgivningen, for den erhvervsdrivendes regning at underrette alle berørte forbrugere om endelige foranstaltninger om påbud og genopretning. Den erhvervsdrivende bør også underrette forbrugerne om ethvert forlig, der er godkendt af en retsinstant eller forvaltningsmyndighed. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte regler om, at en sådan forpligtelse afhænger af en anmodning fra det godkendte organ/den godkendte organisation. Hvis det godkendte organ/den godkendte organisation eller retsinstanten eller forvaltningsmyndigheden i henhold til national ret skal give de forbrugere, der er berørt af gruppessøgsmålet, oplysninger om endelige afgørelser og godkendte forlig, bør den erhvervsdrivende ikke behøve at give oplysningerne endnu en gang. Det bør være op til det godkendte organ/den godkendte organisation at oplyse de berørte forbrugere om endelige afgørelser vedrørende afvisning af et gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning.

- (63) Medlemsstaterne bør kunne oprette nationale elektronisk databaser, der er offentligt tilgængelige via websteder, og som giver oplysninger om godkendte organer/organisationer, som på forhånd er udpeget til at kunne anlægge nationale gruppesøgsmål og grænseoverskridende gruppesøgsmål, og generelle oplysninger om igangværende og afsluttede gruppesøgsmål.
- (64) Medlemsstaterne bør sikre, at den endelige afgørelse fra en retsinstant eller forvaltningsmyndighed i en medlemsstat om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse, som skader forbrugernes kollektive interesser, kan anvendes af alle parter som bevis i forbindelse med andre sager ved deres retsinstanter eller forvaltningsmyndigheder, hvori der søges at opnå foranstaltninger til genopretning mod den samme erhvervsdrivende for den samme praksis. I overensstemmelse med retsvæsenets uafhængighed og den frie bevisbedømmelse bør dette ikke berøre national ret om bevisbedømmelse.
- (65) Forældelsesfrister suspenderes normalt, når en sag indbringes. Sager med henblik på foranstaltninger om påbud har imidlertid ikke nødvendigvis suspenderende virkning i forhold til efterfølgende foranstaltninger om genopretning, der kan opstå som følge af den samme overtrædelse. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at et verserende gruppesøgsmål med henblik på en foranstaltning om påbud bevirker, at de gældende forældelsesfrister suspenderes eller afbrydes for de forbrugere, der er berørt af det pågældende gruppesøgsmål, således at disse forbrugere uagtet om de agerer individuelt eller repræsenteres af et godkendt organ/en godkendt organisation ikke forhindres i efterfølgende at indbringe en sag om genopretning vedrørende den påståede overtrædelse, fordi forældelsesfristerne er udløbet under det pågældende gruppesøgsmål vedrørende foranstaltninger om påbud. Når det godkendte organ/den godkendte organisation indbringer et gruppesøgsmål med henblik på påbud, bør det/den i tilstrækkelig grad definere den gruppe af forbrugere, hvis interesser er berørt af den påståede overtrædelse, som muligvis kunne have et krav som følge af denne overtrædelse, og som kunne blive berørt af udløbet af forældelsesfrister under gruppesøgsmålet. For at undgå tvivl bør det præciseres, at også et verserende gruppesøgsmål med henblik på en foranstaltning om genopretning bør bevirke, at de gældende forældelsesfrister suspenderes eller afbrydes for de forbrugere, der er berørt af det pågældende gruppesøgsmål.
- (66) For at garantere retssikkerhed bør suspension eller afbrydelse af forældelsesfrister, der er indført i overensstemmelse med dette direktiv, kun finde anvendelse på krav om genopretning, der er baseret på overtrædelser, som fandt sted på eller efter den ... [datoen for anvendelse af dette direktiv]. Dette bør ikke være til hinder for anvendelse af nationale bestemmelser om suspension eller afbrydelse af forældelsesfrister, der var gældende inden den ... [datoen for anvendelse af dette direktiv], på krav om genopretning, der er baseret på overtrædelser, som fandt sted før denne dato.
- (67) Gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud bør behandles hurtigt. Hvis der er tale om en igangværende overtrædelse, kan behovet for en hurtig behandling være større. Gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud, der har foreløbig virkning, bør efter omstændighederne behandles inden for rammerne af en summarisk procedure for at forhindre enhver eller yderligere skade på grund af overtrædelser.
- (68) Bevismaterialet er afgørende for at fastslå, om et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud eller genopretning er velbegrundet. Forholdet mellem erhvervsdrivende og forbrugere er imidlertid ofte karakteriseret ved informationsasymmetri, og en erhvervsdrivende kan være den eneste, der har det nødvendige bevismateriale, hvilket gør det utilgængelig for det godkendte organ/den godkendte organisation. Godkendte organer/organisationer bør derfor have ret til at anmode retsinstanten eller forvaltningsmyndigheden om at pålægge den erhvervsdrivende at videregive bevismateriale, der er relevant for deres krav. Omvendt bør erhvervsdrivende under hensyntagen til princippet om processuel ligestilling have tilsvarende ret til at anmode om bevismateriale, som det godkendte organ/den godkendte organisation er i besiddelse af. Behovet for og omfanget og forholdsmæssigheden af pålæg om videregivelse af bevismateriale bør i overensstemmelse med national procesret omhyggeligt vurderes af den retsinstant eller forvaltningsmyndighed, der behandler gruppesøgsmålet, under hensyntagen til beskyttelse af tredjeparters legitime interesser og under overholdelse af gældende EU-regler og nationale regler om fortrolighed.
- (69) For at sikre, at gruppesøgsmål er effektive, bør erhvervsdrivende, der overtræder lovgivningen, kunne pålægges sanktioner, som er effektive, afskrækkende og proportionale, for undladelse eller nægtelse af at efterkomme en foranstaltning om påbud. Medlemsstaterne bør sikre, at disse sanktioner kan have form af bødestraf, f.eks. betingede bøder, løbende betalinger eller tvangsbøder. Der bør også være sanktioner for undladelse eller nægtelse af at efterkomme et pålæg om at fremlægge oplysninger til berørte forbrugere om endelige afgørelser eller forlig eller om undladelse eller nægtelse af at fremlægge bevismateriale. Der bør også kunne anvendes andre typer af sanktioner, f. eks. processuelle foranstaltninger, ved nægtelse af at efterkomme et pålæg om at fremlægge bevismateriale.

- (70) Da gruppesøgsmål fremmer den offentlige interesse ved at beskytte forbrugernes kollektive interesser, bør medlemsstaterne bevare eller træffe foranstaltninger for at sikre, at godkendte organer/organisationer ikke forhindres i at anlægge gruppesøgsmål i medfør af dette direktiv på grund af omkostningerne ved sagerne. Sådanne foranstaltninger kan omfatte begrænsning af de gældende retsafgifter eller administrative gebyrer, bevilling af adgang til retshjælp for godkendte organer/organisationer, hvor det er nødvendigt, eller tilrådgivningsstillelse for godkendte organer/organisationer af offentlig finansiering til at anlægge gruppesøgsmål, herunder strukturel støtte eller andre former for støtte. Medlemsstaterne bør dog ikke være forpligtet til at finansiere gruppesøgsmål.
- (71) Samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem godkendte organer/organisationer fra forskellige medlemsstater har vist sig at være nyttig, navnlig når der er tale om grænseoverskridende overtrædelser. Der er behov for at fortsætte kapacitetsopbygnings- og samarbejdsforanstaltninger og til at udvide dem til at omfatte et større antal godkendte organer/organisationer på tværs af Unionen for at øge brugen af gruppesøgsmål med grænseoverskridende virkninger.
- (72) Med henblik på evalueringen af dette direktiv bør medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om gruppesøgsmål, der anlægges i medfør af dette direktiv. Medlemsstaterne bør give oplysninger om antallet og typen af gruppesøgsmål, som er afsluttet ved deres retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder. Der bør ligeledes gives oplysninger om resultatet af sager til varetagelse af forbrugerinteresser, herunder om sagerne blev antaget, om der blev givet medhold i dem, eller om der blev indgået et godkendt forlig. For at lette medlemsstaternes administrative byrde i forbindelse med opfyldelsen af disse forpligtelser bør det være tilstrækkeligt at give Kommissionen generelle oplysninger om typen af overtrædelser og parterne, navnlig med hensyn til foranstaltninger om påbud. For så vidt angår parterne bør det f.eks. være tilstrækkeligt at underrette Kommissionen om, hvorvidt det godkendte organ/den godkendte organisation var en forbrugerorganisation eller et offentligt organ, og om den erhvervsdrivendes forretningsområde, f.eks. finansielle tjenesteydelser. Alternativt bør medlemsstaterne kunne forelægge Kommissionen kopier af relevante afgørelser eller forlig. Der bør ikke gives oplysninger om identiteten af de forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmål.
- (73) Kommissionen bør udarbejde en rapport, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag, hvori det vurderes, om grænseoverskridende gruppesøgsmål bedst kan behandles på EU-plan ved at indføre en europæisk ombudsmand for gruppesøgsmål vedrørende foranstaltninger om påbud og foranstaltninger om genopretning.
- (74) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i chartret. Dette direktiv bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, herunder dem, der vedrører retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt retten til et forsvar.
- (75) Med hensyn til miljøret tages der i dette direktiv hensyn til De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet («Århuskonventionen»).
- (76) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre, at der i alle medlemsstater findes en ordning for gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser for derved at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og bidrage til et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved hjælp af foranstaltninger, der udelukkende træffes af medlemsstaterne, men kan på grund af de grænseoverskridende virkninger af overtrædelser bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (77) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽⁹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

⁽⁹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(78) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte regler for den tidsmæssige anvendelse af dette direktiv.

(79) Direktiv 2009/22/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og formål

1. I dette direktiv fastsættes regler, der sikrer, at der i alle medlemsstater findes en ordning for gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser, samtidig med at der fastsættes passende garantier for at undgå misbrug af adgangen til at indbringe sager. Formålet med dette direktiv er gennem opnåelse af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau at bidrage til et velfungerende indre marked gennem indbyrdes tilnærmelse af visse aspekter af medlemsstaternes lovgivning og administrative bestemmelser om gruppesøgsmål. Med henblik herpå har direktivet også til formål at forbedre forbrugernes adgang til klage og domstolsprøvelse.
2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller opretholder processuelle midler med henblik på at beskytte forbrugernes kollektive interesser på nationalt plan. Medlemsstaterne skal dog sikre, at mindst én processuel ordning for gruppesøgsmål, som gør det muligt for godkendte organer/organisationer at anlægge gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om både påbud og genopretning, overholder dette direktiv. Gennemførelsen af dette direktiv må ikke udgøre en grund til at forringe forbrugerbeskyttelsen på de områder, som er omfattet af anvendelsesområdet for de EU-retsakter, der er opført i bilag I.
3. Godkendte organer/organisationer kan frit vælge et hvilket som helst af de processuelle midler, som står til rådighed for dem i henhold til EU-retten eller national ret til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på gruppesøgsmål, som anlægges som følge af erhvervsdrivendes overtrædelser af de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i bilag I, herunder sådanne bestemmelser som gennemført i national ret, og som skader eller ville kunne skade forbrugernes kollektive interesser. Dette direktiv berører ikke de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i bilag I. Det finder anvendelse på nationale og grænseoverskridende overtrædelser, herunder overtrædelser, der ophørte, inden et gruppesøgsmål blev anlagt, eller overtrædelser, der ophørte, inden gruppesøgsmålet blev afsluttet.
2. Dette direktiv påvirker ikke reglerne i henhold til EU-retten eller national ret om kontraktlige retsmidler og restmidler uden for kontrakt, som er til rådighed for forbrugerne i forbindelse med de overtrædelser, der er omhandlet i stk. 1.
3. Dette direktiv berører ikke EU-reglerne om international privatret, navnlig reglerne om kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område samt lovvalgsreglerne for kontraktlige forpligtelser uden for kontrakt.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forbruger«: enhver fysisk person, der ikke handler som led i den pågældende persons erhverv, forretning, håndværk eller profession

- 2) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om den er privat eller offentligt ejet, der handler, herunder via en anden person, der optræder i den pågældende persons navn eller på den pågældende persons vegne, som led i den pågældende persons erhverv, forretning, håndværk eller profession
- 3) »forbrugernes kollektive interesser«: forbrugeres generelle interesser og, navnlig med henblik på foranstaltninger om genopretning, en gruppe af forbrugeres interesser
- 4) »godkendt organ/godkendt organisation«: en organisation eller et offentligt organ, der repræsenterer forbrugernes interesser, og som en medlemsstat har udpeget som godkendt til anlæggelse af gruppessøgsmål i overensstemmelse med dette direktiv
- 5) »gruppessøgsmål«: sag med det formål at beskytte forbrugernes kollektive interesser, der anlægges af et godkendt organ/en godkendt organisation som skadelidt part på vegne af forbrugere med henblik på at opnå en foranstaltning om påbud, en foranstaltning om genopretning eller begge dele
- 6) »nationalt gruppessøgsmål«: gruppessøgsmål, som er anlagt af et godkendt organ/en godkendt organisation i den medlemsstat, hvor det godkendte organ/den godkendte organisation var udpeget
- 7) »grænseoverskridende gruppessøgsmål«: gruppessøgsmål, som er anlagt af et godkendt organ/en godkendt organisation i en anden medlemsstat end den, hvor det godkendte organ/den godkendte organisation var udpeget
- 8) »praksis«: en erhvervsdrivendes handlinger eller undladelser
- 9) »endelig afgørelse«: en afgørelse, der er truffet af en medlemsstats retsinstans eller administrative myndighed, og som ikke kan eller ikke længere kan efterprøves med almindelige retsmidler
- 10) »foranstaltning om genopretning«: en foranstaltning, der forpligter den erhvervsdrivende til at give berørte forbrugere adgang til retsmidler såsom erstatning, afhjælpning, ombytning, forholdsmæssigt afslag, ophævelse af kontrakt eller tilbagebetaling af den betalte pris alt efter omstændighederne og i henhold til EU-retten eller national ret.

KAPITEL 2

GRUPPESØGSMÅL

Artikel 4

Godkendte organer/organisationer

1. Medlemsstaterne sikrer, at gruppessøgsmål som omhandlet i dette direktiv kan anlægges af godkendte organer/organisationer, som medlemsstaterne har udpeget til dette formål.
2. Medlemsstaterne sikrer, at organer/organisationer, navnlig forbrugerorganisationer, herunder forbrugerorganisationer, som repræsenterer medlemmer fra mere end én medlemsstat, kan komme i betragtning til at blive udpeget som godkendte organer/organisationer med henblik på anlæggelse af nationale gruppessøgsmål eller grænseoverskridende gruppessøgsmål eller begge dele.
3. Medlemsstaterne udpeger et organ/en organisation som omhandlet i stk. 2, der har anmodet om at blive udpeget som godkendt organ/organisation med henblik på anlæggelse af grænseoverskridende gruppessøgsmål, hvis nævnte organ/organisation opfylder alle følgende kriterier:
  - a) Det/den er en juridisk person, der er forskriftsmæssigt oprettet i overensstemmelse med den udpegende medlemsstats ret, og som kan påvise 12 måneders faktisk offentlig aktivitet inden for beskyttelse af forbrugernes interesser forud for anmodningen om udpegelse.
  - b) Dets/dens vedtægtsbestemte formål viser, at det/den har en legitim interesse i at beskytte forbrugernes interesser som fastsat i de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i bilag I.
  - c) Det/den arbejder ikke med fortjeneste for øje.
  - d) Det/den er ikke genstand for insolvensbehandling og er ikke erklæret konkurs.
  - e) Det/den er uafhængigt/uafhængig og påvirkes ikke af andre personer end forbrugere, navnlig ikke af erhvervsdrivende, som har økonomisk interesse i at anlægge et gruppessøgsmål, herunder i tilfælde af finansiering fra tredjeparter, og det/den har med henblik herpå indført procedurer, der forhindrer en sådan indflydelse samt forhindrer interessekonflikter mellem sig selv, dets/dens finansieringsydere og forbrugernes interesser.
  - f) Det/den offentliggør i et klart og forståeligt sprog ved hjælp af passende midler, navnlig på sit websted, oplysninger, der påviser, at organet/organisationen lever op til de i litra a)-e) omhandlede kriterier, og oplysninger om dets/dens finansieringskilder generelt set samt om dets/dens organisatoriske og ledelsesmæssige struktur og medlemsstruktur, dets/dens vedtægtsbestemte formål og dets/dens aktiviteter.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kriterier, som de anvender til at udpege et organ/en organisation som godkendt organ/organisation med henblik på anlæggelse af nationale gruppesøgsmål, er i overensstemmelse med dette direktivs mål for at sikre, at sådanne gruppesøgsmål fungerer effektivt og virksomhedsfuldt.
5. Medlemsstaterne kan beslutte, at kriterierne i stk. 3 også anvendes til udpegelse af godkendte organer/organisationer med henblik på anlæggelse af nationale gruppesøgsmål.
6. Medlemsstaterne kan udpege et organ/en organisation som godkendt organ/organisation på ad hoc-basis på dettes/dennes egen anmodning med henblik på anlæggelse af et bestemt nationalt gruppesøgsmål, hvis det/den opfylder kriterierne for udpegelse af et godkendt organ/en godkendt organisation i national ret.
7. Uanset stk. 3 og 4 kan medlemsstaterne udpege offentlige organer som godkendte organer/organisationer med henblik på anlæggelse af gruppesøgsmål. Medlemsstaterne kan fastsætte, at offentlige organer, der allerede er udpeget som godkendte organer/organisationer i henhold til artikel 3 i direktiv 2009/22/EF, skal forblive udpeget som godkendte organer/organisationer med henblik på nærværende direktiv.

Artikel 5

Oplysninger om og tilsyn med godkendte organer/organisationer

1. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen en liste over godkendte organer/organisationer, som den på forhånd har udpeget til at kunne anlægge grænseoverskridende gruppesøgsmål, herunder disse godkendte organers/organisationers navn og vedtægtsbestemte formål, senest den ... *[et år efter datoen for gennemførelse af dette direktiv]*. Hver medlemsstat orienterer Kommissionen, når der er ændringer til denne liste. Medlemsstaterne gør listen offentligt tilgængelig.

Kommissionen udarbejder en samlet liste over disse godkendte organer/organisationer og gør den offentligt tilgængelig. Kommissionen ajourfører denne liste, når ændringer til medlemsstaternes lister over godkendte organer/organisationer meddeles Kommissionen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om godkendte organer/organisationer, der er udpeget på forhånd med henblik på at kunne anlægge nationale gruppesøgsmål, gøres tilgængelige for offentligheden.
3. Medlemsstaterne vurderer mindst hvert femte år, om de godkendte organer/organisationer fortsat opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 3. Medlemsstaterne sikrer, at et godkendt organ/en godkendt organisation mister sin status, hvis det/den ikke længere opfylder et eller flere af kriterierne.
4. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen rejser tvivl om, hvorvidt et godkendt organ/en godkendt organisation opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, undersøger den medlemsstat, som udpegede det/den pågældende organ/organisation, sagen. Om nødvendigt tilbagekalder medlemsstaten udpegelsen af det godkendte organ/den godkendte organisation, hvis det/den ikke længere opfylder et eller flere kriterierne. Modparten i form af den erhvervsdrivende i et gruppesøgsmål skal have mulighed for at rejse begrundet tvivl over for retsinstanden eller forvaltningsmyndigheden om, hvorvidt et godkendt organ/en godkendt organisation opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 3.
5. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter med henblik på stk. 4 og meddeler Kommissionen navn på og kontaktoplysninger for disse kontaktpunkter. Kommissionen udarbejder en liste over disse kontaktpunkter og gør listen tilgængelig for medlemsstaterne.

Artikel 6

Anlæggelse af grænseoverskridende gruppesøgsmål

1. Medlemsstaterne sikrer, at godkendte organer/organisationer, der på forhånd er udpeget i en anden medlemsstat med henblik på at kunne anlægge grænseoverskridende gruppesøgsmål, kan anlægge sådanne gruppesøgsmål ved deres retsinstanter eller forvaltningsmyndigheder.
2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis en påstået overtrædelse af EU-ret som omhandlet i artikel 2, stk. 1, berører eller sandsynligvis vil berøre forbrugere i forskellige medlemsstater, kan gruppesøgsmålet anlægges for en medlemsstats retsinstant eller forvaltningsmyndighed af flere godkendte organer/organisationer fra forskellige medlemsstater med henblik på beskyttelse af de kollektive interesser for forbrugere i forskellige medlemsstater.

3. Retsinstanserne og forvaltningsmyndighederne skal acceptere den liste, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, som bevis for det godkendte organs/den godkendte organisations kompetence til at anlægge et grænseoverskridende gruppesøgsmål, uden at dette berører retten for den retsinstans eller forvaltningsmyndighed, som sagen er indbragt for, til at undersøge, om det ud fra det godkendte organs/den godkendte organisations vedtægtsbestemte formål er berettiget, at det/den indbringer en sag i et konkret tilfælde.

Artikel 7

Gruppesøgsmål

1. Medlemsstaterne sikrer, at godkendte organer/organisationer, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 4, kan anlægge gruppesøgsmål som omhandlet i dette direktiv ved nationale retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder.
2. Ved anlæggelse af et gruppesøgsmål fremlægger det godkendte organ/den godkendte organisation tilstrækkelige oplysninger om de forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmålet, for retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden.
3. Retsinstanserne eller forvaltningsmyndighederne vurderer antageligheden af et konkret gruppesøgsmål i overensstemmelse med dette direktiv og national ret.
4. Medlemsstaterne sikrer, at godkendte organer/organisationer er berettigede til at søge at opnå mindst følgende foranstaltninger:
  - a) foranstaltninger om påbud
  - b) foranstaltninger om genopretning.
5. Medlemsstaterne kan give godkendte organer/organisationer mulighed for efter omstændighederne at søge at opnå de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger inden for rammerne af et enkelt gruppesøgsmål. Medlemsstaterne kan fastsætte, at disse foranstaltninger skal omfattes af én enkelt afgørelse.
6. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugernes interesser i gruppesøgsmål repræsenteres af godkendte organer/organisationer, og at disse godkendte organer/organisationer har rettigheder og pligter som en skadelidt part i sagerne. De forbrugere, der er berørt af et gruppesøgsmål, har ret til at drage fordel af de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger.
7. Medlemsstaterne sikrer, at retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden kan træffe afgørelse om at afvise åbenlyst ubegrundede sager tidligst muligt i sagen i overensstemmelse med national ret.

Artikel 8

Foranstaltninger om påbud

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 7, stk. 4, litra a), omhandlede tilgængelige foranstaltninger om påbud er:
  - a) en foreløbig foranstaltning, der skal bringe en praksis til ophør eller om nødvendigt forbyde en praksis, hvor det er konstateret, at denne praksis udgør en overtrædelse som omhandlet artikel 2, stk. 1
  - b) en endelig foranstaltning, der skal bringe en praksis til ophør eller om nødvendigt forbyde en praksis, hvor det er konstateret, at denne praksis udgør en overtrædelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1.
2. En foranstaltning som omhandlet i stk. 1, litra b), kan, hvis dette er fastsat national ret, omfatte:
  - a) en foranstaltning, der fastslår, at praksissen udgør en overtrædelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, og
  - b) en forpligtelse til at offentliggøre afgørelsen om foranstaltningen helt eller delvist i en form, som retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden finder hensigtsmæssig, eller en forpligtelse til at offentliggøre en berigtigelse.
3. For at et godkendt organ/en godkendt organisation kan søge at opnå en foranstaltning om påbud, er berørte individuelle forbrugere ikke forpligtede til at tilkendegive deres ønske om at lade sig repræsentere af det godkendte organ/den godkendte organisation. Det godkendte organ/den godkendte organisation skal ikke bevise:
  - a) faktisk tab eller skade for de individuelle forbrugere, der er berørt af overtrædelsen som omhandlet i artikel 2, stk. 1, eller
  - b) den erhvervsdrivendes hensigt eller forsømmelse.

4. Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser i deres nationale ret eller opretholde bestemmelser i national ret, hvorefter et godkendt organ/en godkendt organisation kun må søge at opnå de i stk. 1, litra b), omhandlede foranstaltninger om påbud, efter at det/den har indledt konsultationer med den berørte erhvervsdrivende med henblik på at få den erhvervsdrivende til at ophøre med overtrædelsen, jf. artikel 2, stk. 1. Hvis den erhvervsdrivende ikke bringer overtrædelsen til ophør inden for to uger efter modtagelse af en anmodning om konsultation, kan det godkendte organ/den godkendte organisation straks anlægge et gruppesøgsmål med henblik på en foranstaltning om påbud.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om sådanne bestemmelser i national ret. Kommissionen sikrer, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige.

Artikel 9

Foranstaltninger om genopretning

1. En foranstaltning om genopretning kræver, at den erhvervsdrivende giver berørte forbrugere adgang til retsmidler såsom erstatning, afhjælpning, ombytning, forholdsmæssigt afslag, ophævelse af kontrakten eller tilbagebetaling af den betalte pris alt efter omstændighederne og i henhold til EU-retten eller national ret.
2. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvordan og i hvilken fase af et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning de individuelle forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmålet, udtrykkeligt eller stiltiende tilkendegiver deres ønske, inden for en relevant tidsfrist, efter at gruppesøgsmålet er blevet anlagt, om at lade sig repræsentere eller ej af det godkendte organ/den godkendte organisation i det pågældende gruppesøgsmål og til at blive bundet af resultatet af gruppesøgsmålet eller ej.
3. Uanset stk. 2 sikrer medlemsstaterne, at individuelle forbrugere, som ikke har deres sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, hvor den retsinstans eller forvaltningsmyndighed, som et gruppesøgsmål er anlagt ved, er beliggende, udtrykkeligt skal tilkendegive deres ønske om at lade sig repræsentere i det pågældende gruppesøgsmål for, at disse forbrugere bliver bundet af resultatet af det pågældende gruppesøgsmål.
4. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at forbrugere, der udtrykkeligt eller stiltiende har tilkendegivet deres ønske om at lade sig repræsentere i et gruppesøgsmål, hverken kan være repræsenteret i andre gruppesøgsmål vedrørende det samme spørgsmål og mod den samme erhvervsdrivende eller have mulighed for at indbringe en sag individuelt vedrørende det samme spørgsmål og mod den samme erhvervsdrivende. Medlemsstaterne fastsætter også regler for at sikre, at forbrugere ikke modtager erstatning mere end én gang vedrørende det samme spørgsmål mod den samme erhvervsdrivende.
5. Hvor foranstaltningen om genopretning ikke angiver de individuelle forbrugere, der er berettiget til at drage fordel af de retsmidler, som foranstaltningen om genopretning stiller til rådighed, skal den i det mindste beskrive den gruppe af forbrugere, der er berettiget til at drage fordel af de pågældende retsmidler.
6. Medlemsstaterne sikrer, at en foranstaltning om genopretning giver forbrugere ret til at drage fordel af de retsmidler, som den pågældende foranstaltning om genopretning giver adgang til, uden at være nødt til at anlægge en særskilt sag.
7. Medlemsstaterne fastlægger eller opretholder regler om tidsfrister, så individuelle forbrugere kan drage fordel af foranstaltninger om genopretning. Medlemsstaterne kan fastlægge regler om bestemmelsesstedet for eventuelle udestående genopretningsmidler, som ikke er inddrevet inden for de fastsatte tidsfrister.
8. Medlemsstaterne sikrer, at godkendte organer/organisationer kan anlægge gruppesøgsmål med henblik på en foranstaltning om genopretning, uden at det er nødvendigt, at en retsinstans eller forvaltningsmyndighed forinden i en særskilt sag har fastslået, at der foreligger en overtrædelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1.
9. De retsmidler, som foranstaltninger om genopretning stiller til rådighed i forbindelse med et gruppesøgsmål, berører ikke eventuelle yderligere retsmidler, som forbrugerne har adgang til i henhold til EU-retten eller national ret, og som ikke var genstanden for det pågældende gruppesøgsmål.

*Artikel 10***Finansiering af gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning**

1. Medlemsstaterne sikrer, at interessekonflikter forhindres, hvis et gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning finansieres af en tredjepart, for så vidt som det er tilladt i henhold til national ret, og at finansiering fra tredjeparter, der har økonomisk interesse i at anlægge gruppessøgsmålet med henblik på foranstaltninger om genopretning eller resultatet heraf, ikke fører gruppessøgsmålet væk fra beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser.
2. Med henblik på stk. 1 sikrer medlemsstaterne navnlig, at:
  - a) afgørelser truffet af godkendte organer/organisationer i forbindelse med et gruppessøgsmål, herunder afgørelser om forlig, ikke påvirkes uretmæssigt af en tredjepart på en måde, der ville være til skade for de kollektive interesser for de forbrugere, der er berørt af gruppessøgsmålet
  - b) et gruppessøgsmål ikke anlægges mod en modpart, som er en konkurrent til den, der finansierer sagen, eller mod en modpart, som den, der finansierer sagen, er afhængig af.
3. Medlemsstaterne sikrer, at retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder i gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning har beføjelse til at vurdere overholdelse af stk. 1 og 2, hvis der opstår begrundet tvivl med hensyn til overholdelsen heraf. Med henblik herpå videregiver godkendte organer/organisationer en finansiel oversigt over finansieringskilder, der anvendes til at støtte gruppessøgsmålet, til retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden.
4. Medlemsstaterne sikrer med henblik på stk. 1 og 2, at retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder har beføjelse til at træffe passende foranstaltninger såsom at kræve, at godkendte organer/organisationer afslår eller foretager ændringer med hensyn til den relevante finansiering, og om nødvendigt at afvise et godkendt organs/en godkendt organisations kompetence til at anlægge et specifikt gruppessøgsmål. Hvis det godkendte organs/den godkendte organisations kompetence til at anlægge et specifikt gruppessøgsmål afvises, påvirker en sådan afvisning ikke rettighederne for de forbrugere, der er berørt af det pågældende gruppessøgsmål.

*Artikel 11***Forlig om genopretning**

1. Med henblik på godkendelse af forlig sikrer medlemsstaterne i et gruppessøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, at:
  - a) det godkendte organ/den godkendte organisation og den erhvervsdrivende i fællesskab kan foreslå et forlig til retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden vedrørende genopretning til fordel for de berørte forbrugere, eller
  - b) retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden efter at have hørt det godkendte organ/den godkendte organisation og den erhvervsdrivende kan opfordre det godkendte organ/den godkendte organisation og den erhvervsdrivende til at indgå forlig om genopretning inden for en rimelig tidsfrist.
2. De i stk. 1 omhandlede forlig efterprøves af retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden. Retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden vurderer, om den skal afvise at godkende et forlig, der strider mod præceptive bestemmelser i national ret eller indeholder betingelser, som ikke kan håndhæves, idet der tages hensyn til alle parteres rettigheder og interesser, navnlig de berørte forbrugeres rettigheder og interesser. Medlemsstaterne kan fastlægge regler, der giver retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden mulighed for at afvise at godkende et forlig, hvis forliget er urimeligt.
3. Hvis retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden ikke godkender forliget, fortsætter behandlingen af det pågældende gruppessøgsmål.
4. Godkendte forlig er bindende for det godkendte organ/den godkendte organisation, den erhvervsdrivende og de berørte individuelle forbrugere.

Medlemsstaterne kan fastlægge regler, der giver individuelle forbrugere, der er berørt af et gruppessøgsmål eller af det efterfølgende forlig, mulighed for at acceptere eller afvise at være bundet af de i stk. 1 omhandlede forlig.

5. Foranstaltninger om genopretning, der opnås i kraft af et godkendt forlig, jf. stk. 2, berører ikke eventuelle yderligere retsmidler, som forbrugere har adgang til i henhold til EU-retten eller national ret, og som ikke er genstand for det pågældende forlig.

Artikel 12

Fordeling af omkostninger i forbindelse med et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning

1. Medlemsstaterne sikrer, at den tabende part i et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning forpligtes til at betale sagsomkostningerne for den vindende part i overensstemmelse med de betingelser og undtagelser, der er fastsat i de nationale bestemmelser, der gælder for retssager i almindelighed.
2. Individuelle forbrugere, der er berørt af et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, betaler ikke sagsomkostningerne.
3. Som undtagelse fra stk. 2 kan en individuel forbruger, der er berørt af et gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, under ekstraordinære omstændigheder pålægges at betale sagsomkostninger, der er påløbet som følge af den pågældende individuelle forbrugers forsætlige eller uagtsomme adfærd.

Artikel 13

Oplysninger om gruppesøgsmål

1. Medlemsstaterne fastlægger regler, der sikrer, at godkendte organer/organisationer navnlig på deres websted giver oplysninger om:
  - a) de gruppesøgsmål, som de har besluttet at anlægge ved en retsinstans eller forvaltningsmyndighed
  - b) status for gruppesøgsmål, som de har anlagt for en retsinstans eller forvaltningsmyndighed, og
  - c) resultatet af de gruppesøgsmål, der er omhandlet i litra a) og b).
2. Medlemsstaterne fastlægger regler, der sikrer, at de forbrugere, der er berørt af et igangværende gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, gives oplysninger om gruppesøgsmålet i tide og på passende måde, således at disse forbrugere udtrykkeligt eller stiltiende kan tilkendegive deres ønske om at lade sig repræsentere i det pågældende gruppesøgsmål, jf. artikel 9, stk. 2.
3. Uden at det berører de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, stiller retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden krav om, at den erhvervsdrivende for den erhvervsdrivendes regning underretter de forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmålet, om de endelige afgørelser med fastsættelse af i de i artikel 7 omhandlede foranstaltninger og de i artikel 11 omhandlede godkendte forlig ved hjælp af midler, der står i et rimeligt forhold til sagens omstændigheder, og inden for en specifik tidsfrist, herunder, hvis det er relevant, underrette alle berørte forbrugere individuelt. Denne forpligtelse finder ikke anvendelse, hvis de berørte forbrugere underrettes om den endelige afgørelse eller det godkendte forlig på anden vis.

Medlemsstaterne kan fastlægge regler om, at den erhvervsdrivende kun er forpligtet til at give sådanne oplysninger til forbrugere, hvis den anmodes herom af det godkendte organ/den godkendte organisation.

4. De oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på de godkendte organer/organisationer i forbindelse med endelige afgørelser om afvisning af gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning.
5. Medlemsstaterne sikrer, at den vindende part kan inddrive de omkostninger, der er forbundet med at give forbrugerne oplysninger i forbindelse med et gruppesøgsmål, i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1.

Artikel 14

Elektroniske databaser

1. Medlemsstaterne kan oprette nationale elektroniske databaser, der er offentligt tilgængelige via websteder, der giver oplysninger om de godkendte organer/organisationer, som på forhånd er udpeget til at kunne anlægge nationale og grænseoverskridende gruppesøgsmål, og generelle oplysninger om igangværende og afsluttede gruppesøgsmål.
2. Hvis en medlemsstat opretter en elektronisk database som omhandlet i stk. 1, giver den Kommissionen meddelelse om den internetadresse, der giver adgang til databasen.

3. Kommissionen opretter og vedligeholder en elektronisk database med henblik på:
  - a) al kommunikation mellem medlemsstaterne og Kommissionen, jf. artikel 5, stk. 1, 4 og 5, og artikel 23, stk. 2, og
  - b) samarbejde mellem de godkendte organer/organisationer, jf. artikel 20, stk. 4.
4. Den elektroniske database, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, skal i relevant omfang være direkte tilgængelig for henholdsvis:
  - a) de nationale kontaktpunkter, jf. artikel 5, stk. 5
  - b) retsinstanser og forvaltningsmyndigheder, hvis det er nødvendigt i henhold til national ret,
  - c) de godkendte organer/organisationer, som medlemsstaterne har udpeget med henblik på at anlægge nationale gruppesøgsmål og grænseoverskridende gruppesøgsmål, og
  - d) Kommissionen.

Oplysninger, som medlemsstaterne deler i den elektroniske database, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, vedrørende godkendte organer/organisationer, som er udpeget med henblik på at anlægge grænseoverskridende gruppesøgsmål, jf. artikel 5, stk. 1, skal være offentligt tilgængelige.

Artikel 15

Virkninger af endelige afgørelser

Medlemsstaterne sikrer, at den endelige afgørelse fra en retsinstans eller forvaltningsmyndighed i en medlemsstat, der fastslår, at der foreligger en overtrædelse, som skader forbrugernes kollektive interesser, kan anvendes af alle parter som bevismateriale i forbindelse med enhver anden sag ved medlemsstatens nationale domstole eller forvaltningsmyndigheder, hvor der søges opnået foranstaltninger om genopretning mod den samme erhvervsdrivende og for den samme praksis, i overensstemmelse med national bevisvurderingsret.

Artikel 16

Forældelsesfrister

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at et verserende gruppesøgsmål med henblik på en foranstaltning om påbud som omhandlet i artikel 8 bevirker, at de gældende forældelsesfrister suspenderes eller afbrydes for de forbrugere, der er berørt af gruppesøgsmålet, således at disse forbrugere ikke forhindres i efterfølgende at indbringe en sag med henblik på foranstaltninger om genopretning vedrørende den påståede overtrædelse, jf. artikel 2, stk. 1, fordi de gældende forældelsesfrister udløb under gruppesøgsmålet med henblik på nævnte foranstaltninger om påbud.
2. Medlemsstaterne sikrer også, at et verserende gruppesøgsmål med henblik på en foranstaltning om genopretning som omhandlet i artikel 9, stk. 1, bevirker, at de gældende forældelsesfrister suspenderes eller afbrydes for de forbrugere, der er berørt af det pågældende gruppesøgsmål.

Artikel 17

Fremme af sagsbehandlingen

1. Medlemsstaterne sikrer, at de gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud, som er omhandlet i artikel 8, behandles hurtigst muligt.
2. Gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om påbud som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a), skal, hvis det er relevant, behandles inden for rammerne af en summarisk procedure.

Artikel 18

Videregivelse af bevismateriale

Medlemsstaterne sikrer, at retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden på anmodning af et godkendt organ/en godkendt organisation, i tilfælde hvor det godkendte organ/den godkendte organisation har fremlagt rimeligt tilgængelig bevismateriale, som er tilstrækkelig til at anlægge et gruppesøgsmål, og har henvist til, at yderligere bevismateriale er under modpartens eller en tredjeparts kontrol, kan pålægge modparten eller tredjeparten at videregive sådant bevismateriale i

overensstemmelse med national procesret, med forbehold af gældende EU-regler og nationale regler om fortrolighed og proportionalitet. Medlemsstaterne sikrer, at retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden, hvis modparten anmoder herom, på samme måde kan pålægge det godkendte organ/den godkendte organisation eller en tredjepart at videregive relevant bevismateriale i overensstemmelse med national procesret.

Artikel 19

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelserne om sanktioner, der kan pålægges ved undladelse eller nægtelse af at overholde;

- a) en foranstaltning om påbud, jf. artikel 8, stk. 1 eller artikel 8, stk. 2, litra b), eller
- b) forpligtelserne omhandlet i artikel 13, stk. 3, eller artikel 18.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse bestemmelser gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, proportionale og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at sanktionerne bl.a. kan have form af bødestraf.

Artikel 20

Bistand til godkendte organer/organisationer

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der har som mål at sikre, at omkostningerne i forbindelse med gruppesøgsmål ikke forhindrer godkendte organer/organisationer i effektivt at udøve deres ret til at søge at opnå de i artikel 7 omhandlede foranstaltninger.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, kan for eksempel have form af offentlig finansiering, herunder strukturel støtte til godkendte organer/organisationer, begrænsning af gældende retsafgifter eller administrative gebyrer, eller adgang til retshjælp.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte regler, der gør det muligt for godkendte organer/organisationer at kræve, at de forbrugere, der har tilkendegivet et ønske om at lade sig repræsentere af et godkendt organ/en godkendt organisation i et bestemt gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om genopretning, betaler et beskedent beløb eller lignende gebyr for at kunne deltage i det pågældende gruppesøgsmål.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen støtter og letter samarbejdet mellem godkendte organer/organisationer og udvekslingen og formidlingen af deres bedste praksis og erfaringer, hvad angår håndteringen af nationale overtrædelser og grænseoverskridende overtrædelser, jf. artikel 2, stk. 1.

KAPITEL 3

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Ophævelse

Direktiv 2009/22/EF ophæves med virkning fra den ... [datoen for dette direktivs anvendelse], uden at dette berører nærværende direktivs artikel 22, stk. 2.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 22

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne anvender de love og administrative bestemmelser, der gennemfører dette direktiv på gruppesøgsmål, som anlægges på eller efter den ... [datoen for dette direktivs anvendelse].

2. Medlemsstaterne anvender de love og administrative bestemmelser, der gennemfører direktiv 2009/22/EF på gruppesøgsmål, som anlægges før den ... [datoen for dette direktivs anvendelse].

3. Medlemsstaterne sikrer, at love og administrative bestemmelser om suspension eller afbrydelse af forældelsesfrister med henblik på gennemførelse af artikel 16 kun finder anvendelse på krav om genopretning, der er baseret på overtrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 1, der fandt sted på eller efter den ... [datoen for dette direktivs anvendelse]. Dette er ikke til hinder for anvendelse af nationale bestemmelser om suspension eller afbrydelse af forældelsesfrister, der var gældende før den ... [dette direktivs anvendelsesdato], på krav om genopretning, der er baseret på overtrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 1, som fandt sted før denne dato.

Artikel 23

Kontrol og evaluering

1. Senest den ... [fem år efter datoen for anvendelse af dette direktiv] foretager Kommissionen en evaluering af dette direktiv og forelægge en rapport med de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Evalueringen foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. I rapporten vurderer Kommissionen navnlig direktivets anvendelsesområde, jf. artikel 2 og bilag I, og direktivets funktion og effektivitet i grænseoverskridende situationer, herunder med hensyn til retssikkerhed.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen første gang senest den ... [fire år efter datoen for dette direktivs anvendelse] og efterfølgende hvert år følgende oplysninger, som er nødvendige for udarbejdelsen af den i stk. 1 omhandlede rapport:

- a) antallet og typen af gruppesøgsmål, der er afsluttet ved deres retsinstanser eller forvaltningsmyndigheder
- b) typen af overtrædelser, jf. artikel 2, stk. 1, og parter i gruppesøgsmålene
- c) resultatet af disse gruppesøgsmål.

3. Senest den ... [fem år efter datoen for anvendelse af dette direktiv] foretager Kommissionen en evaluering af, om grænseoverskridende gruppesøgsmål bedst kan behandles på EU-plan ved at oprette en europæisk ombudsmand for gruppesøgsmål vedrørende foranstaltninger om påbud og foranstaltninger om genopretning, og forelægger en rapport med de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag.

Artikel 24

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... [24 måneder fra datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse foranstaltninger fra den ... [30 måneder fra datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Når medlemsstaterne vedtager disse foranstaltninger skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de foranstaltninger i nationale love, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 26

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

LISTE OVER DE I ARTIKEL 2, STK. 1, OMHANDLEDE EU-RETTLIGE BESTEMMELSER

- 1) Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29).
- 2) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).
- 3) Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar for så vidt angår lufttransport af passagerer og deres bagage (EFT L 285 af 17.10.1997, s. 1).
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT L 80 af 18.3.1998, s. 27).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationsfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1): artikel 5-7, 10 og 11.
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67): artikel 86-90, 98 og 100.
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4): artikel 3 og 5.
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51): artikel 10 og kapitel IV.
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37): artikel 4-8 og 13.
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).
- 13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).
- 15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

- 16) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36): artikel 20 og 22.
- 17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).
- 18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).
- 20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler (EUT L 33 af 3.2.2009, s. 10).
- 21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3): artikel 23.
- 22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1): artikel 1-35.
- 23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- 24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55): artikel 3 og bilag I.
- 25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94): artikel 3 og bilag I.
- 26) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).
- 27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10): artikel 14 og bilag I.
- 28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1): artikel 183-186.
- 29) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24).
- 30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).
- 31) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 af 25. november 2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstoffektivitet og andre vigtige parametre (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 46): artikel 4-6.

- 32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59): artikel 3-8 og 19-21.
- 33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1): artikel 9-11, 19-26 og 28b.
- 34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1): artikel 9-10.
- 35) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).
- 36) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- 37) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).
- 38) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).
- 39) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).
- 40) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1): artikel 9-11a.
- 41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).
- 42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10).
- 43) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63): artikel 13.
- 44) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (forordning om OTB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1): artikel 14.
- 45) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

- 46) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 107).
- 47) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 357).
- 48) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349): artikel 23-29.
- 49) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).
- 50) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).
- 51) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).
- 52) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om ændring af direktiv 2002/22/EF og forordning (EU) nr. 531/2012 (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).
- 53) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT L 326 af 11.12.2015, s. 1).
- 54) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).
- 55) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19): artikel 17-24 og 28-30.
- 56) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).
- 57) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1): kapitel II.
- 58) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176): kapitel II.
- 59) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1128 af 14. juni 2017 om grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 1).
- 60) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12).

- 61) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 8).
  - 62) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1): artikel 3-6.
  - 63) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/302 af 28. februar 2018 om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og af direktiv 2009/22/EF (EUT L 60 I af 2.3.2018, s. 1): artikel 3-5.
  - 64) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36): artikel 88 og 98-116 samt bilag VI og VIII.
  - 65) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 1).
  - 66) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).
-

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2009/22/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 1
—	Artikel 2, stk. 2
—	Artikel 3
Artikel 2, stk. 1	Artikel 7, stk. 1 Artikel 7, stk. 4, litra a)
—	Artikel 7, stk. 2 og 3 Artikel 7, stk. 4, litra b) Artikel 7, stk. 5, 6 og 7
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 7, stk. 4, litra a) Artikel 8, stk. 1 Artikel 17
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 7, stk. 4, litra a) Artikel 8, stk. 2, litra b) Artikel 13, stk. 1, litra c) Artikel 13, stk. 3
—	Artikel 8, stk. 2, litra a)
—	Artikel 8, stk. 3
Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 19
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3	Artikel 3, stk. 4 Artikel 4, stk. 1 og 2 Artikel 4, stk. 3, litra a) og b) Artikel 4, stk. 6 og 7
—	Artikel 4, stk. 3, litra c)-f) Artikel 4, stk. 4 og 5
—	Artikel 5, stk. 2, 3, 4 og 5
Artikel 4, stk. 1	Artikel 6
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5	Artikel 8, stk. 4
—	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13, stk. 1, litra a) og b) Artikel 13, stk. 2, 4 og 5
—	Artikel 14
—	Artikel 15
—	Artikel 16
—	Artikel 18
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7	Artikel 1, stk. 2 og 3

Direktiv 2009/22/EF	Dette direktiv
Artikel 8	Artikel 24
—	Artikel 20
Artikel 9	Artikel 21
—	Artikel 22
Artikel 10	Artikel 25
Artikel 11	Artikel 26

Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 11/2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF

(2020/C 404/02)

I. INDLEDNING

Den 12. april 2018 forelagde Kommissionen Rådet ovennævnte forslag ⁽¹⁾, der bygger på artikel 114 i TEUF, samt en meddelelse om »En ny aftale for forbrugerne« og et andet forslag til direktiv om modernisering af reglerne om forbrugerbeskyttelse ⁽²⁾ (som blev vedtaget i 2019).

Dette forslag til direktiv moderniserer og erstatter direktivet om søgsmål med påstand om forbud ⁽³⁾ ved at give adgang til foranstaltninger om genopretning og om påbud i tilfælde af overtrædelser af EU-retten, der berører en gruppe forbrugere.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 20. september 2018 ⁽⁴⁾. Det Europæiske Regionsudvalg afgav også udtalelse den 10. oktober 2018 ⁽⁵⁾.

Europa-Parlamentet (EP) fastlagde sin førstebehandlingsholdning i marts 2019 ⁽⁶⁾ og fremsatte 108 ændringsforslag til Kommissionens forslag. Efter EP-valget i 2019 blev ordføreren, Geoffroy DIDIER (PPE, FR), genudpeget. Retsudvalget, der er det ansvarlige udvalg for forslaget, besluttede den 9. januar 2020 at indlede forhandlinger med Rådet på grundlag af EP's førstebehandlingsholdning.

Behandlingen af forslaget i Gruppen vedrørende Forbrugerbeskyttelse og -oplysning blev indledt i april 2018. Kommissionens konsekvensanalyse blev gennemgået på gruppens første møde om denne sag. Denne gennemgang viste, at delegationerne generelt var tilfredse med de metoder og kriterier, som Kommissionen har anvendt i sin konsekvensanalyse.

På samlingen den 28. november 2019 nåede Rådet (konkurrenceevne) til enighed om en generel indstilling ⁽⁷⁾ og gav dermed formandskabet mandat til at forhandle med EP.

Der blev afholdt tre uformelle triloger den 14. januar, den 2. marts og den 22. juni 2020. På den sidste trilog blev der opnået foreløbig enighed mellem medlovgiverne om en samlet kompromispakke.

Efter vedtagelsen af den generelle indstilling blev De Faste Repræsentanters Komité den 15. januar, den 26. februar, den 4. marts og den 17. og den 24. juni 2020 orienteret af formandskabet om fremskridtene i forhandlingerne. Efter at have analyseret den endelige kompromistekst med henblik på en aftale bekræftede De Faste Repræsentanters Komité den 30. juni 2020 den politiske enighed ⁽⁸⁾, der blev opnået den 22. juni 2020 mellem medlovgiverne.

Den 7. juli 2020 godkendte EP's Retsudvalg teksten. Samme dag sendte formanden for Retsudvalget en skrivelse til formanden for De Faste Repræsentanters Komité med angivelse af, at han med forbehold af jurist-lingvisternes endelige udformning af teksten i de to institutioner ville anbefale, at Retsudvalget og plenarforsamlingen godkender Rådets førstebehandlingsholdning ved andenbehandlingen uden ændringer.

På dette grundlag anbefalede De Faste Repræsentanters Komité den 22. juli 2020 Rådet at godkende den politiske enighed ⁽⁹⁾, som blev bekræftet den 21. september 2020 af Rådet (landbrug og fiskeri).

II. FORMÅL

Dette direktiv har til formål at øge forbrugernes og virksomhedernes tillid til det indre marked ved at sikre en mere fair konkurrence og styrke en effektiv håndhævelse af EU-retten på forbrugerbeskyttelsesområdet. Mere specifikt gør forslaget det muligt for godkendte organisationer/organer, der er udpeget af medlemsstaterne, at anlægge

⁽¹⁾ Dok. 7877/18 + ADD 1-5.

⁽²⁾ Direktiv (EU) 2019/2161 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU for så vidt angår bedre håndhævelse og modernisering af EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 7).

⁽³⁾ Direktiv 2009/22/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

⁽⁴⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 66.

⁽⁵⁾ EUT C 461 af 21.12.2018, s. 232.

⁽⁶⁾ Dok. 7714/19.

⁽⁷⁾ Dok. 14210/19 + ADD 1.

⁽⁸⁾ Dok. 9059/20.

⁽⁹⁾ Dok. 9592/20 + COR 1 + ADD 1.

gruppesøgsmål med henblik på foranstaltninger om både påbud og genopretning i tilfælde af overtrædelser af EU-retten, der berører en gruppe forbrugere. Det erstatter det gældende direktiv om søgsmål med påstand om forbud og imødekommer behovet for en horisontal EU-tilgang til kollektive retsmidler på grundlag af et fælles sæt principper, der tager hensyn til nationale retstraditioner og sikrer mod eventuelle risici for misbrug.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

1. Genstand og anvendelsesområde (artikel 1 og 2 samt bilag I)

Direktivets genstand, som er at sikre, at der i alle medlemsstater er adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser, er afklaret, og det samme gælder dets forhold til gældende regler om international privatret. Rådet støttede EP's garanti for, at direktivet ikke bør udgøre en grund til at forringe forbrugerbeskyttelsen på de områder, der er omfattet af de retsakter, som er opført i bilag I. Denne liste er blevet ajourført og dækker områder såsom finansielle tjenesteydelser, rejser og turisme, energi, sundhed, telekommunikation og databeskyttelse.

2. Sondring mellem anlæggelse af nationale og grænseoverskridende søgsmål (artikel 4 og 6 samt de hertil svarende definitioner i artikel 3)

For Rådet var det vigtigt at indføre fælles og strengere kriterier for udpegelse af godkendte organer/organisationer med henblik på grænseoverskridende søgsmål og sikring af gensidig anerkendelse af dem. I tråd med EP's forslag skal kriterierne for udpegelse af godkendte organer/organisationer med henblik på anlæggelse af nationale søgsmål være i overensstemmelse med direktivets mål.

3. Finansiering af gruppesøgsmål (artikel 4 og 10)

EP havde betænkeligheder med hensyn til gennemsigtigheden af finansiering af godkendte organer/organisationer og sigtede også mod at styrke reglerne om forhindring af interessekonflikter. Dette førte til ændringer, som Rådet godkendte, for så vidt angår mere detaljerede udpegelseskriterier og tredjeparters finansiering af søgsmål med henblik på genopretning. Medlemsstaterne skal derfor sikre, at interessekonflikter forhindres, og at finansiering fra tredjeparter ikke fører et gruppesøgsmål væk fra beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser. I tilfælde af begrundet tvivl kan godkendte organer/organisationer blive nødt til at fremlægge en finansiell oversigt over deres finansiering for retsinstansen eller forvaltningsmyndigheden.

4. Gruppesøgsmåls funktion (artikel 7, 8, 9 og 12)

For Rådet var det vigtigt yderligere at præcisere, hvordan gruppesøgsmål fungerer, for at lette gennemførelsen og anvendelsen af direktivet ved nærmere bestemt at indføre en særskilt artikel om foranstaltninger om påbud. For EP var princippet om, at taberen betaler, afgørende for at forhindre misbrug af adgangen til at indbringe sager. Der er foretaget en række ændringer og præciseringer i denne henseende, herunder udeladelse af kravet om en forudgående endelig afgørelse om påbud for at kunne træffe foranstaltninger om genopretning.

5. Oplysninger om gruppesøgsmål (artikel 13)

For EP var det vigtigt at styrke bestemmelserne om oplysninger til forbrugerne om gruppesøgsmål. Rådet støttede dette mål og mente, at en sådan styrkelse bør ske på en forholdsmæssig måde. Disse bestemmelser blev tilpasset i overensstemmelse hermed.

6. Bistand til godkendte organer/organisationer (artikel 20)

For EP var det afgørende at styrke og præcisere bestemmelserne om den bistand, der er til rådighed for godkendte organer/organisationer. Rådet var enig i, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger, der har som mål at sikre, at omkostningerne ikke forhindrer godkendte organer/organisationer i at søge at opnå foranstaltninger om påbud eller genopretning.

7. En europæisk ombudsmand (artikel 23, stk. 3)

Som krævet af EP skal Kommissionen i henhold til teksten foretage en vurdering af, om grænseoverskridende gruppesøgsmål bedst kan behandles på EU-plan ved at indføre en europæisk ombudsmand for gruppesøgsmål vedrørende foranstaltninger om påbud og foranstaltninger om genopretning.

8. Frister for gennemførelse og anvendelse af direktivet og overgangsbestemmelser (artikel 22 og 24)

I betragtning af forslagetets kompleksitet for navnlig de medlemsstater, der ikke har nogen ordning for anlæggelse af gruppesøgsmål, var det vigtigt for Rådet at give medlemsstaterne mere tid til at gennemføre og anvende direktivet (henholdsvis 24 og 30 måneder).

IV. KONKLUSION

Rådets førstebehandlingsholdning afspejler det rimelige og afbalancerede kompromis, som der blev opnået enighed om i forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet med støtte fra Kommissionen. Efter lange drøftelser om en ordning for kollektive retsmidler på europæisk plan har forbrugerne og de erhvervsdrivende endelig fået en EU-dækkende ramme, som vil forbedre overholdelsen af forbrugerbeskyttelsesreglerne og bidrage til at skabe lige vilkår for virksomhederne.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA